

[Ahlmann-Ohlsen]

Miljøministeren omtaler i redegørelsen, at der skal gøres en ekstra indsats for renere teknologi, og i sin tale til Industrirådet den 21. oktober 1988 sagde ministeren: »Miljøkrav kan både fremme teknologiudviklingen og skabe arbejdspladser.«

Det synspunkt klinger godt med Det Konservative Folkepartis ønske om, at Danmark i fremtiden bør udnytte sit forspring på miljøområdet til øget eksport, gerne sådan, at flere virksomheder går sammen i en egentlig systemeksport.

Spørgsmålet er så, hvor stort vores forspring er. Det fremgår nemlig af Dansk Metalarbejderforbunds betænkning om miljøregulering og økonomisk vækst, at den danske nettoeksport af miljøteknologi er alt for lille i forhold til vores viden og især i forhold til vore konkurrenters. Tallet er usikkert, men det ligger på omkring 0,5 mia. kr., måske mindre. Det er vores håb, at vi med udviklingen af renere teknologi, herunder genteknologi, kan øge denne eksport.

Internationalt samarbejde er altafgørende i miljøpolitikken. Det har den konservative folketingsgruppe sagt før, men jeg understreger det gerne igen. Det er helt naturligt for Det Konservative Folkeparti at medtage dette perspektiv, når vi taler om miljøpolitik og forureningsbekæmpelse. En ren verden er en fælles interesse, og forurening er et fælles problem. Når vi har fælles problemer, må vi også søge løsninger sammen, f.eks. angående bevarelse af regnskove og ozonlaget omkring Jorden.

Det er vigtigt, at vi forsøger at påvirke vore nabolande og samarbejdspartnere i internationale fora, bl.a. EF og Nordisk Råd, til at øge indsatsen for at forbedre miljøet.

Miljøudvalgets rejse til DDR og Polen for nylig er efter vores opfattelse et godt eksempel på en ny, værdifuld og nødvendig dialog med landene på den anden side af jerntæppet. Denne dialog på miljøområdet ønsker Det Konservative Folkeparti at fortsætte, selv om vi må sige, at vi ikke helt tror på teorien om, at vi ville få meget mere ud af vore miljøinvesteringer, hvis vi byggede rensningsanlæg uden for Warszawa. Jeg forstår godt filosofien, men vi tror altså, vi skal bruge de danske kroner her i landet.

Danmark har imidlertid som tidligere nævnt en rimelig viden på miljøområdet, så at vi bør

kunne eksportere viden også til vore naboer på den anden side af jerntæppet. Her vil vi dog gerne gøre opmærksom på, at vi måske er ved at komme lidt bagud i forhold til f.eks. Sverige og Vesttyskland, der er i front, når det gælder miljøteknologi, i forhold til f.eks. DDR og Polen.

Det gennemgående træk i ministerens redegørelse og plan er, at vi skal skabe en bæredygtig udvikling i overensstemmelse med Brundtland-rapportens anbefalinger. Det Konservative Folkeparti er enig i, at økonomien og natursynet må integreres. Faktisk sagde vi det allerede i det konservative miljøprogram fra 1986, »Pas godt på Danmark«. Sagt helt firkantet: Vi skal omstille vore hjerner til at tænke på økonomi og natur samtidig og ikke hver for sig.

Afslutningsvis vil jeg udtrykke håb om et godt og bredt samarbejde i Folketinget om de kommende års miljøpolitik. Det er simpelt hen nødvendigt, hvis vi skal skabe fremsynede løsninger.

I forhold til vandmiljøplanen er der sket justeringer og omprioriteringer. Det er helt naturligt. Principperne, som kom til udtryk i vandmiljøplanen, er imidlertid fastholdt. Det er vores håb, at denne plan kan få ryddet op i den danske natur og få omstillet den danske miljøpolitik fra behandling til forebyggelse – for at bruge et udtryk fra sundhedsdebatten – således at vi kan bevare et Danmark, der efter vores opfattelse er værd at give videre.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er en prioriteringsdebat, vi har i dag. Derfor er det også interessant, at den konservative ordfører i dag siger, at det problem, som er blevet synliggjort, og som regeringen selv har synliggjort – nemlig at landbruget ikke vil opfylde vandmiljøplanens målsætning – ikke skal prioriteres. Om det problem, som regeringen aktuelt rigtig har forklaret befolkningen, så at det er blevet klart nok – og ros for det, at vi får debatten om det – siger regeringen, at man ikke skal gøre noget. Hr. Ahlmann-Ohlsens indlæg handlede om, hvad der ikke løser problemet, at en afgift ikke løser problemet. Ja, der er vel to muligheder: skærpede anvendelsesforskrifter eller et afgiftsindgreb over for kunstgødningsforbruget.